

for denne smukke Tanke; men jeg vilde have glædet mig mere, dersom de havde taget dette Spørgsmaal om Forlodsudtagelse paa Grund af mangelfuld Tjeneste helt ud af Loven, thi det er en slet Bestemmelse. Den bruges saa forskjellig ved de forskjellige Afdelinger og kan bruges saa vilkaarlig, at den aldrig vil kunne bidrage til at skabe en god Mand i Hæren, og derfor har ogsaa den ærede Minister, Landstinget og Folkethinget været enige om at tage den ud. Jeg er ikke uenig med de Herrer i det Ustfeligte i paa en Maade, som ikke gjør Skade, at finde en Plads for Skydningen, skjøndt jeg er bange for den Betragtning, der mere og mere synes at komme op hos vore Idealister, at skal man udrette Noget ved denne Skydning, saa skal der altid være en saadan Præmie hængt i Galen, som om selve Sagen ikke var Noget som Drivfjeder.

Saa er der Forstærkningens Stilling. Hvor ere de skønne Drømme om vort Landeværn, om vort Folk i Vaaben, om Vælgerne i Vaaben? Alt dette ligger nu der i dette besynderlige Forslag. Vi havde 20 Landeværnsbatailloner. Og saa det var vort Rjælebarn! Vi vilde have, at de mange værnepligtige Befalingsmænd, naar de vare godt tjente, rykkede op i deres Tjeneste og øvede skulde gjøre Tjeneste ved Skydeøvelsen ved Landeværnet. De Unge og Gamle skulde komme sammen og baade holde legemlige Øvelser og bidrage til at holde Anden oppe i Hæren for i Færens Stund, Unge og Gamle, med hele Kræfter at kunne samle sig og mødes, hvor det gjaldt, enten det var i Kjøbenhavn eller ovre i Jylland eller paa Fyn. Om Forlabelse, at jeg nævnte Fyn sidst. Hvor er denne Tanke, som er snuf og rigtig? Jeg vil sige — det skal siges her med det Samme —, der er intet Forslag fra nogen Minister, der egentlig saa fylbig og omhyggelig har taget sig af denne Tanke som den nuværende Ministers Forslag. Han har søgt at formere, danne Afdelinger med Befalingsmænd under en bestemt Ordning af det vaabensføre, tjenestedygtige Mandskab, saaledes at det havde til Brug i Færens Stund, og dette er foreslaaet med forholdsvis meget ringe Bekostning. Gele denne Tanke kunde efter min Formening, om ikke i samme Form som den, hvori den ærede Minister har foreslaaet den, ogsaa for ikke at frænte visse sygelige Fornemmelser hos En eller Anden, have fundet en ganske anden Udvikling ved Hærens Revision eller i alt Fald en Udvikling i samme Grad, som vi fra vor Side have hævdet. Men de Herrer ere gaaede den modsatte Vej; de ere gaaede den Vej kun at sørge for at tjære alle Værnepligtige til Side fra Tjenesten saa meget som muligt og lade Forstærkningsbataillonerne ligge uden Øvelse, uden de Befalingsmænd, som de ellers kunde faae fra det. De have paa ethvert Punkt søgt at dræbe netop deene Fajsholden i alt Fald af Folkeævningsstanken i en vis For-

stand; vi ere jo ikke Militærfolk i umiddelbar Forstand, men i middelbar fra 1867. Denne Tanke er der ikke Tale om, at de have udviklet, saaledes som vi have ønsket; de have sørget for at dræbe den paa ethvert Punkt. Hvor opdager det ærede Medlem (Bojsen), som satte dette Spørgsmaal i første Række, da han talte om Dagsordenen, Spor deraf i sit Forslag? I Regeringens vilde han have fundet det meget fylbig udviklet, selv om han nu ikke var fornyet med Formen. Vort Forslag er paa 20 Batailloners Forstærkning, og selv om vi gik noget op med Liniebataillonerne under en anden Form, vilde der desuagtet være blevet 72 Kompagnier, og jeg for mit Vedkommende — jeg veed ikke, hvad mine Meningsfæller sige herom — har ikke det Mindste imod overalt, hvor Forstærkningsbataillonerne findes, at formere dem, i alt Fald med de svage Kammer, som vi nu have, for at der kan være mere Ordren paa Tingene, naar Tiden kommer. Der har, Gud ske Lov, naar Færen har været, været mange Befalingsmænd, der havde faaet deres Afsted eller paa anden Maade vare komne bort, som ere mødte til Tjenesten, have udfyldt de svage Rækker og have ført deres Mandskab. Gele denne tjære Tanke faste de Herrer bort for at faae mange pensionerede Embedsmænd, og mange Embedsmænd, som faae saa Lidt at bestille som muligt. Det er deres Hovedbestræbelse. Jeg skal erindre dem om, at, naar de nu tage 30 Liniebatailloner, og efter at de nu have henvist 510 Mand, som tidligere have været tilskrevne Fodfolket, til Militærarbejdere, og henviist mange Rekruter til de specielle Vaaben, vil der ganske vist benyttes ikke de 6 Mergange, som tidligere er beregnet, men 8 Mergange til de 30 Batailloner. Disse 30 Batailloner holde de paa 800 Mand, selv med de stærke Rækker, de give. Er det rigtigt, at de kun gaa til 800 i Bataillonerne, naar andre Lande have 1,000? — Dernæst sørge de for, at der kun indfalder Rekruterne til hver af de 30 Batailloner hvert 3die Aar, og de faae derved en Tjenesteomgang, som for Officerernes Vedkommende betegnes af General Mtelson saaledes, at han siger, at Afdelingerne omtrent i 17—18 Maaneber af de 3 Aar intet Mandskab ville have til Tjeneste, og af Trearets 36 Maaneber vil der i de 8 være en anstrengende Tjeneste, i de øvrige 28 Maaneber for Størstedelen af Kapitainernes Vedkommende enten slet ingen eller kun en forsvindende Bestjæftigelse. Halvdelen af Tiden gaar for Befalingsmændene bort saa godt som uden Virksomhed eller uden nogen bestemt Tjeneste og for de tre Fjerdedele for de fleste af Kapitainernes Vedkommende. Det er en rigtig god Lov, navnlig da efter denne Forklaring, for Fodfolkskapitainerne, og det, siger jeg, lægger jeg megen Vægt paa. Jeg tror, det er overordentlig uheldigt at gaa ind paa en Ordning af vort Hærvæsen, hvorefter vi i Færdstid